

SLIMMERICK

JAARGANG 38 NR. 3/4 2020

Herfst zonder Festival

**Met in dit nummer o.a een terugblik op
Herfstfestivals, Resencie door Nancy,
De Muziekfilosoof, en meer...**

Redactie ad Interim
 Jolanda Oldenburg
 Opmaak: Marco Vlot
 Druk: OKZ Tilburg

Stichting SLIM
 Doornseweg 2b
 4255GZ, Nieuwendijk
 0183 - 504265
 info@slimweb.org
 www.slimweb.org
 FB.nl/popcollectiefslim

De Slimmerick is het blad van popcollectief SLIM (opgericht 14-12-1981). Verschijnt 4 x per jaar en wordt bekostigd uit donateurbijdragen en advertenties.

Alle donateurs en adverteerders krijgen het toegestuurd.
 Wil je ook adverteren of donateur worden? Check onze site.
 www.SLIMWEB.org

Adverteren in de Slimmerick

Tarieven 2020:

Kwart pagina, jaargang 4 nummers € 60,00

Halve pagina, jaargang 4 nummers €107,50

Hele pagina, jaargang 4 nummers €187,50

Prijzen exclusief 6% BTW

Medewerkers:

Dik Boogerd, Hylke Tromp, Matthijs Snoek, Lya, Jolanda Oldenburg, Bertan v/d Veer,
 Marco Vlot, Piet van Vugt, Joeke en Christien, de Muziekfilosoof, Dik Brienen, Nancy,

UUsG

drukkerijokz@xs4all.nl
 www.drukkerijokz.nl

Drukkerij O.K.Z.

Goirkestraat 131 5046 GG Tilburg Tel 013 - 5365976 fax 013 - 5434146

REDACTIONEEL

Beste lezers, geachte donateurs,

Voor je ligt De Slimmerick, de laatste in 2020 want dit keer een combinatie van de nummers 3 en 4.

Het coronavirus heeft grote invloed op het muzikale leven in Nederland en dus ook op ons in Nieuwendijk en omstreken. Moesten we in het vorige nummer vanwege de lockdown al aankondigen dat het Be Creative Festival op 1^e

Paasdag niet kon doorgaan, moeten we je nu vertellen dat Slimmerick nummer 3 niet is verschenen omdat er jammer genoeg geen activiteiten waren waarop we konden terugblikken, niet op Be Creative, het Gorkums Hippiefestival of op Fun for All etc.

Nu volgt nog meer verpletterend nieuws. Door de coronaregels die de muziekpodia allerlei regels voorschrijven maar vooral de regel dat men minimaal anderhalve meter afstand van elkaar moet houden, amper mag bewegen, niet mag zingen of juichen kan het Herfstfestival 2020 (oude stijl) niet door gaan. Helaas het is niet anders. Wie weet is er nog een alternatief te bedenken maar voorlopig kunnen we slechts met weemoed terugkijken op de fantastische festivals van de afgelopen jaren.

Vanwege zijn trieste overlijden een In Memoriam voor Mr. Pepperoni in dit nummer. Verder bijdragen van o.a. Hylke Tromp en Guus van Velthoven naast de welbekende columns zoals Onzinnige Gitaarpraat, Muziekfilosoof, en OOG.

Veel leesplezier,

Jol. en Marco

INHOUD

5	Onzinnige Gitaarpraat
7	De Muziekfilosoof
8	Zo waait de wind
10	Terugblik Herfstfestival
15	Recensie door Nancy
16	Veruit de Couloirs
18	a Cure for what kills you
19	OOG
22	YO DI LA DI HEE
23	Anno 2020

In Memoriam

Helaas moesten we afgelopen 23 juli afscheid nemen van Arjan de Swart of te wel Mr Pepperoni. Hij is 17 juli verongelukt. Wat een klap was dat.

Wij hebben heel lang kunnen genieten van zijn muziek, want Arjan oefende al bij SLIM toen we nog in de oude school aan de Tol zaten. Daarna in de kruittoren van Fort Altena als tijdelijk onderkomen voor SLIM, voordat we naar het nieuwe gebouw Xinix in Nieuwendijk konden. Arjan deed het conservatorium en moest veel oefenen. Wij hebben zijn examen in Paradox in Tilburg bijgewoond. Prachtig was het.

Natuurlijk hebben we ook veel met hem gelachen. Hij zat boordevol levenslust. En maakte van alles mee in de muzieksceen. Ruim een week voor het motorongeluk kwam hij nog langs bij ons aan de Xinix. Wij waren lekker buiten aan het klussen en het was heerlijk zomers weer. Arjan zette zijn motorfiets neer en natuurlijk was er heel wat te babbelen. Met een kop koffie erbij was de sfeer als vanouds, al zagen we elkaar nog maar af en toe.

Arjan speelde saxofoon, vandaar de naam Pepperoni, maar was ook een goede bassist. Hij gaf muziekles en deed aan allerlei projecten mee. Hij speelde met veel muzikanten, was zeer populair en geliefd.

De foto die je hier ziet is genomen op het Hippiefestival 2019. Afgelopen jaar speelde Arjan nog mee met Rens and the Meatballs op het Hippiefestival 2019. Die band bestaat uit super enthousiaste muzikanten zoals Arjan ook was. Dat zijn muzikanten, die net als Arjan allerlei projecten in de muziek aangaan. En veel hebben geoefend en oefenen bij SLIM. Super enthousiaste mensen zoals Arjan ook was.

We waren met stomheid geslagen toen we hoorden dat hij zo plotseling uit dit leven gerukt was. Zo'n sterke beer, maar toch zo teer.

Veel sterkte voor allen die hem ontzettend zullen missen.

Onzinnige Gitaarpraat

(deel 24)

Onzinnige Gitaarpraat (deel 24)

Het goede leven

Alles is weer gelukt! De opnames van dit jaar staan op de SLIM-compilatie en zijn online te vinden op de SLIM-website. Een heerlijke verzameling muziek waar ik elk jaar weer enorm van geniet. De inzendingen van mijn collega-muzikanten maken mij weer erg blij! Gelijk weer beginnen met schrijven voor volgend jaar. Tijd genoeg in deze coronatijd. Er mag niks, kan niks en gebeurt niks dus genoeg tijd om nieuwe muziek te schrijven! En dat is precies wat ik leuk vind, muziekschrijven en opnemen, dus ik heb weinig te klagen deze tijd. De enige klachten die ik heb over heel de coronasituatie is dat er geen bandjes mogen spelen in de Xinix. Geoefend wordt er gelukkig al weer wel. En natuurlijk speelt Feyenoord niet wat ook erg vervelend is.

Ik denk niet dat we er al van af zijn en gezien die verwachting, het vele thuis zitten, leek het mij beter om een nieuwe gitaar te halen. Dat is gelukt!

Na wat wikken en wegen moest er een besluit genomen worden. Deze keer is echt een verrassing geworden.

Ik had bedacht dat ik wel eens iets anders wilde dan normaal. Normaal betekent voor mij het volgende:

24 frets, twee humbuckers, floyd rose en natuurlijk het super stratocaster model. Dat is normaal. In mijn geval kwam ik uit bij de Ibanez-fabriek die in dat soort Gitaren heel goed zijn geworden. Nu heb ik echt niks te klagen over de 3 Ibanez Gitaren die ik heb maar er moest een Gitaar worden gekocht. En als het moet, dan moet het ook, zeg maar. En om nou nog een Ibanez te kopen is wat overdreven, dacht ik. Vandaar de zoektocht naar iets anders, en dat iets anders is gelukt! Een handgebouwde telecaster van het merk Otentie. Het is er 1 uit de opstartperiode van het merk en bij deze Gitaar zijn de body en neck nog met de hand gemaakt.

De body is gemaakt van een 100 jaar oude plank mahonie die Renee is de VS op de kop had getikt, en de top is van gevlamd esdoornhout net zoals de hals, die is ook van esdoorn. Het stuk esdoorn voor de hals is weer van de buitenkant van de boom zodat je de takken nog kan zien. De body is voor de helft hol met een mooie muzieksleutel erin. Ook zitten er single coils in, twee stuks. Da's nog eens wat anders als een pure metal Gitaar. Natuurlijk een vaste brug en minder dan 24 frets. Voor mij niet echt normaal, zeg maar. De hardware is van goud en past heel mooi bij het hout wat gebruikt is.

Ik had nooit verwacht dat ik zo'n soort Gitaar ooit zou kopen! Laatst dacht ik hetzelfde over een bepaalde Spaanse Gitaar... Dit is eigenlijk al de derde Gitaar op rij die ik normaal gesproken nooit zou kopen. Het begon met twee Spaanse Gitaren en nu een telecaster. We kunnen dus concluderen dat mijn vorm van normaal schijnbaar op losse schroeven staat. Vandaag heb ik de nieuwe Gitaar meegenomen naar de Xinix zodat ik hem op mijn buizenversterker kon horen en ik werd er heel blij van. Gewoon de gain op 2 of 3,

het halselement natuurlijk, veel reverb en dan lekker spelen over de 100 watt buizen, top. Heerlijk! Het mooie is ook dat ik nu genoeg Gitaren heb om heel de week te vullen. Ik heb voor elke dag van de week een aparte Gitaar! En dat maakt het leven mooi. Zulke dingen maken al het werken de moeite waard. Ik dacht vroeger altijd bij mezelf dat als ik voor elke dag een aparte Gitaar zou hebben, ik zou stoppen met werken en heel de dag Gitaar zou gaan spelen. Helaas is de waarheid anders. Die Gitaren kosten geld om aan te schaffen en er is geld nodig voor de stroom, anders doet je versterker het niet. En er is geld nodig om een oefenruimte te bouwen. Het is nu al een paar keer op rij gebeurd dat ik een mooi geldbedrag had klaarliggen om aan de oefenruimte te beginnen. En elke keer haal ik een nieuwe Gitaar en is het geld voor de oefenruimte weer op. Gelukkig zit de Xinix vlakbij! Het gaat weer helemaal nergens over met andere woorden. Alle plannen kunnen de vuilnisbak in.

Vaak kom ik erachter dat het meestal niet volgens plan gaat. Het resultaat deze keer echter, is prachtig!

Ik ga namelijk heel de zomervakantie op mijn nieuwe Gitaar lekker Gitaarspelen. Laat mij maar lekker met rust! Ik ga proberen of ik net zo snel als ome Yngwie kan spelen, dat zou pas vet zijn. Op een telecaster!

De nieuwe telecaster Gitaar is natuurlijk alvast te horen op de opname van Dinsdagmorgenmuziek, de inzending voor de SLIM-compilatie die Esmeralda en ik ingeleverd hebben. Geniet van de muziek en geniet van het leven! En probeer zo veel mogelijk Gitaar te spelen. Prettige zomer!

groetjes

M. Snoek

PS: Bij twijfel... gewoon meer gitaar spelen!

PS: Deze bijdrage van Snoek werd netjes op tijd ingeleverd voor de deadline van Slimmerick nr. 3. Helaas gaat die nu pas ter perse (redactie sept 2020).

de Muziekfilosoof

Beste Slimmericken, de redactie vroeg me deze keer iets te schrijven over het leven van de muzikant in deze barre coronatijden. Uw Muziekfilosoof woont ver van de bewoonde wereld in een boomgaard en kan altijd ongestoord op zijn Gretsch gitaar en Mesa Boogie versterker tekeer gaan. Maar helaas wonen de meeste mensen niet zo vrij en wordt ook het repeteren met je band een stuk moeilijker. Thuis blijven, geen concertbezoek, wat blijft er dan nog over? YouTube biedt uitkomst. Concert na concert bekijken, en dan in het geval van Uw Muziekfilosoof bijv. the Stray Cats vanaf 1978 tot 2020. Altijd al een uniek trio met passie en vaardigheid en in de loop der jaren alleen nog beter en ook wat dikker geworden. Brian Setzer als broodmagere tiener naar een ietwat papperige zestiger zien gaan is ook voor zijn leeftijdsgenoten zeer herkenbaar! Zo is er voor iedereen wel wat te vinden op YouTube, dus laat het een verrijking voor je zijn. Zoals het er naar uitziet komen er steeds meer vrsoepelingen en kan hopelijk over een poosje weer opgetreden worden. Voorlopig luidt het devies: hard repeteren voor later. Tenslotte nog een hamvraag: waarom blijven Dik en Lya van de SLIM wel slank (slim). Laat het Bourgondiër zijn maar aan de Muziekfilosoof over

Groet de Muziekfilosoof.

Make your own Music!

MUSIC 'SCHOOL

gebouw Xinix
www.musicsschool.nl
nieuwendijk@musicsschool.nl
06 - 24 27 78 03

Zou jij ook zo graag willen

dan zijn wij de Muziekschool voor jou

Neem nu contact op en maak een afspraak voor een 'gratis proefles' op het instrument dat jij zo graag wilt leren spelen

MUSIC 'SCHOOL

NAJAAR IS SLIM HERFSTFESTIVAL

IS ER NOG NOOIT EEN HERFST GEWEEST SINDS SLIM IS OPGERICHT WAARIN ER GEEN HERFSTFESTIVAL WERD GEHOUDEN? (HEEL IN HET BEGIN HEETTE HET 'KOM UIT JE HOK')

MAAR NU IS HET MISSCHIEN DAN ZOVER. WE WILLEN WEL MAAR HOE?

ALLEMAAL BLIJVEN ZITTEN, WEINIG VOLK EN TAFELBEDIENING? DAAR IS DE MUZIEK OP HET HERFSTFESTIVAL IETS TE ALTERNATIEF VOOR. DE BANDS DIE HIER OEFENEN EN GRAAG WILLEN SPELEN MAKEN GEEN LUISTERMUZIEK. DE MEESTEN VAN HEN ZIJN MEER VAN 'DE BEUK ERIN'!

WE BLIJVEN NATUURLIJK WEL IDEEËN OPPEREN WAT WEL ZOU KUNNEN MAAR WE ZIJN ER NOG NIET UIT.

ALS JULLIE LEZERS EEN GOED PLAN HEBBEN, MAIL HET OF KOM HET ONS VERTELLEN.

Vanuit de Coulissen

door Hylke Tromp

Sociale media. Kent u die uitdrukking?

Ik vind sociale media prima. Wat mensen op sociale media doen met hun vrienden, mededelingen uitwisselen en foto's en zo, vind ik allemaal prima, ook al is het vaak wat overdadig.

Maar anders is het met meningen. De meningen die men op sociale media in groten getale plaatst en ook met bakken tegelijk op plekken als NU.nl en Dumpert, noem ik digitale kots. Een mens zit nu eenmaal vol met shit in zijn hoofd en soms moet dat er even uit worden gekotst. Ik vind dat prima en sociaal gesproken is het een handige uitlaatklep. Bijzonder is trouwens wel dat anderen die kots vervolgens vaak opklikken, en dan meestal zelf ook gaan kotsen. Maar goed, het ontlaadt spanning, de onzin komt er tenminste een keertje uit in plaats van dat deze binnenin gaat kankeren.

Ook daarom ben ik ook tegen het censureren van meningen. Of je nou beweert dat de Holocaust niet heeft bestaan, dat Building 7 uit zichzelf naar beneden is gekomen, dat de maanlanding niet echt was, dat de aarde rond is, dat Joden slecht zijn, dat Palestijnen schurken zijn, dat de 2 atoombommen nodig gegooid moesten worden, dat Hitler je voorbeeld is, of Churchill, dat negers een minder soort zijn, dat Amerikanen de nieuwe Übermensen zijn met een echte Führer, dat 'Gone with the wind' racistisch is, het maakt me allemaal niet uit. Gooi het eruit. Kots maar lekker, het is kennelijk nodig! En neem al die meningen niet zo serieus. Verbied meningen niet, geen enkele; voel je niet aangesproken, gun het, let it be!

Maar, ik mag in enkele gevallen wel graag de onderbouwing weten. Als de mening serieus genomen moet worden, bijvoorbeeld als je een organisatie om je mening heen wil bouwen, of als je er stemmen mee wil winnen, dan is er meer nodig. Dan wil ik er wel een boek over kunnen lezen of zo, onderzoeken of er body in zit, of het doordacht is, of het kritiek kan doorstaan. Zeker wanneer de mening van een machtige komt, zoals de overheid, want die is de supermanipulator.

Het censureren van meningen is eindeloos. Het groeit als vanzelf, wordt nooit minder, alleen maar meer. Censuur van meningen is als boekverbranding. Censuur is net als kanker, het groeit en loopt altijd uit op vernietiging.

De censuur is snel gegroeid, eerst door de opkomst van televisie, nu nog veel meer door de opkomst van sociale media. Het gaat niet meer alleen om meningen; we zijn al verder: zwarte verf op je gezicht mag niet meer, zelfs begrippen en woorden worden verboden verklaard, als te gevoelig voor tere zieltjes. De nieuwssites hadden het vandaag over "discriminerende namen van hemellichamen". Eskimo-nevel. Binnenkort het zwarte gat?

Het verbieden van meningen is gevaarlijk, nog gevaarlijker is het verbieden van muziek en het gevaarlijkste van alles is misschien wel het verbieden van woorden.

Bemide lezers en lezeresinnen, let op uw saeck!

Recensie door Nancy

Ha Slimmeriken,

Een nieuwe golf, je hoort niet anders..., er komt een nieuwe golf!
Ik zeg: YES! Gelukkig blijven die komen!

Een nieuwe golf van bands, een nieuwe golf van muziek, nieuwe platen die uit blijven komen en nieuwe ongezoeten meningen die gelukkig nog steeds uitgespuugd worden op z'n tijd.

Dat brengt mij bij de nieuwe plaat van Revolt7 een punkband die ontstaan is in 2008.
Opgezet door de twee vrienden Leroy Verbruggen (*Zang / gitaar*) en Danny Giesbergen (*Basgitaar*)

Elf jaar hebben ze gespeeld met drummer Martijn Brok en sinds 2019 is Pepijn Domenie de man van de harde snelle ritmepartijen. Strakke drummer die lekker door dondert en een goeie ritmebasis neerzet voor een punkband als deze.

Het gitaar- en baswerk rolt ook lekker en is zeker niet slecht! Explosief en energiek zijn geen understatementen.

Zanger gitarist laat zich niet beperken door regels als het gaat om zanglijn of dichtkunst en dat zorgt voor de nodige lekkere agressie en humor maar ook voor een wat statische en eentonige rode draad in het geheel.

Ik kan mij zo voorstellen dat in de 11 jaar dat deze vrienden samenspelen er een hoop gelachen moet zijn. De pret straalt ook af van de foto's op de website en ze nemen zichzelf gelukkig net zo serieus als een hoop andere dingen die zich afspelen in deze tijd en maatschappij.

De uitstraling van de plaat en ook de opnames hebben een oldschool punk look en sound en past goed bij het geheel!

Maar ach wat maakt het allemaal uit:

*"We gaan de boeken in als een waardeloze band
Drie dronken muzikanten zonder talent
Maar na veel jaren spelen hebben wij nog steeds veel pret
Dit was trouwens het één na laatste couplet"*

Kortom gewoon lekker rocken, drinken, plezier hebben en muziek maken! Doel bereikt!

De boodschap die ik voor mijzelf er vooral uit heb kunnen halen en waar ik ook er veel van heb geleerd bij het beluisteren van dit album is: FUCK YOU!!

Het was mij wederom een genoeg lezers! Tot de volgende!

Cheers

Nancy

A cure for what eelts you

Naast dat ik drummer ben in die gezellige drieënigheid A_MEN, bekleed ik die positie ook in een andere punkband genaamd RTN (Rational Thought Neglect, da's een mond vol en nooit in een keer verstaanbaar dus we houden meestal de afkorting maar aan om langdradige uitleg en onderbouwing en dergelijke te voorkomen).

Na een half jaar vonden we het tijd om weer eens bij elkaar te komen voor repetitie. Eens kijken wat er nog is blijven hangen van de songs, wat de conditie toelaat en of ik de drumstokken nog juist kan vasthouden.

Het eerste uur was echt afzien. Zweten! Zo nat als een badgast. Ik ben wel eens in een sauna te vinden, en daar waande ik me bij vlagen ook, maar dan een soort bootcamp-sauna hybride waar je niet mag relaxen. Kramp in alle denkbare spieren, ik vroeg me bij elk nummer af hoe ik in vredesnaam vroegah, in een ver verleden, in staat was de snelheid erin te houden.

We lachten elkaar maar een beetje uit, want ik was niet de enige die er moeite mee had. Ach, gedeelde smart is halve smart toch? Ofzoiets. De song 'Voor die ouwe manne' van wereldband Dickie & de Subtielloos echode vaag rond op de achtergrond van mijn bewustzijn.

Na een pauze en 15 liter water ging het wel wat beter, afgezien van de blaren op mijn handen. 1 blaar was zelfs geen blaar meer maar gewoon een open plek, die zat op m'n wijsvinger. Ik kwam op het lumineuze idee om de drumstok tussen wijs- en middelvinger te klemmen. Ik maakte dus een vuist waaruit de stok naar voren stak, als een soort gemankeerde Wolverine. Dat werkte nog best aardig ook! Voor een paar nummers dan tenminste, uiteindelijk bleek het vel bovenop mijn wijsvinger daar ook niet tegen bestand.

Goed, ik heb in ieder geval geleerd dat als ik te weinig speel, die handige eeltkussens na verloop van tijd kunnen verdwijnen. Dus bij deze aan alle drummers voor wie dit géén joekel van een no-brainer is: Oefen met regelmaat en houdt potjandosie die eeltlaag in tact!

Guus van Velthoven

oog

je mag niet vloeken, maar godverdomme (ha!: geen werkendamse spellingscontrole) het is toch best kut, klote zo je wilt, te constateren dat ik me vanaf regel 1 kapot erger -zie de boven uitgespelde verwensing- aan de niet bestaande automatische hoofdletter aan het begin van een tekst of na het plaatsen van een punt in googledocs.

u zult het niet geloven, maar zoëven gaf ik even een 'ouderwetschen harden return'. jaja. die werkt nog (al denk ik dat dat nu anders heet).

al sinds de uitvinding van SLIM (soms werkt ie; haha, maar op anders weergegeven staat een zware straf) lig ik als oogschrijver in conflict met de redactie. ze hanteren de klok alsof hun leven -maar ook het mijne- instort wanneer...

opeens begon ik net te huigen, kon mijn zin niet afmaken.

het thema van deze editie (lente, zomer, herfst) is natuurlijk covid19. corona. de vraag aan ons er iets over te schrijven.

deed zojuist een ctrl-s, al is dat in het chrometijdperk helemaal uit de tijd, net zoals privacy trouwens, want wat ik hier zit te typen (ook een archaisch woord overigens, net als overigens, overigens) is meteen opgeslagen; leesbaar op mijn telefoon, werk en waarschijnlijk ook op de systeembeheerder daarvan. en google zelf natuurlijk, ergens in zo'n enorme landschaps- en milieuvervuilende megadoos.

maar corona? nee, heeft mij niet veel inspiratie opgeleverd. in tegenstelling tot veel liedjesschrijvers, grappers v/m en mediaprogrammakers is er niets virusachtigs uit mijn pen (pen? uit welke eeuw komt gij, meneer veer??) gevloeid. en dat is maar goed ook, want we worden sowieso al he-le-maal gek gemaakt door alle non-formatie.

gisteren zat ik naar de herdenking van de capitulatie van japan in 1945 te kijken. het vond plaats bij het herdenkingsmonument van 'ons' indië. verdriet. opeens moest ik denken (een mevrouw blies de last post) aan een ingeving die ik in de vakantieweek ervoor had toen ik weer eens jazz hoorde: wie is er toch op het idee gekomen om blaasinstrumenten te gaan gebruiken? de stem is mooi, toeters eigenlijk ook, maar waarom worden die laatste bij jazz en hafabra zo vaak en vooral zo langdurig gebruikt? de grote Zappa zei het al: 'jazz is not dead, it just smells funny'.

op dit moment geniet ik van het beste blaasinstrument ooit: de ventilator.

BELANGRIJKE MEDEDELING!

GEZOCHT: SAMENSTELLER / REDACTEUR

De huidige interim samensteller/redacteur van de De SLIMmerick stopt er echt een keer mee. Daarom zijn we op zoek naar een nieuwe samensteller/redacteur. De SLIMmerick is het informatieve magazine van de Stichting SLIM en verschijnt 4 x per jaar.

De taken bestaan uit het verzamelen van tekst en foto's, deze ordenen en redigeren en gebruiksklaar aanleveren bij de opmaker. De teksten en foto's worden aangeleverd door een team

van vaste schrijvers en bestaan verder uit losse bijdragen. Vanuit het bestuur wordt ook informatie om te plaatsen verstrekt. Als je schrijven leuk vindt, kun je uiteraard ook zelf teksten toevoegen.

Heb je interesse of ken je iemand die het best zou willen, maar die net even een duwtje in de rug nodig heeft, meld dat dan via info@slimweb.org. Je kunt ook altijd verdere informatie vragen bij Dik Brienen, (via slimmerick@slimweb.org) of andere bestuursleden.

Akoestische & Elektrische Gitaren

Klassieke en Elektrische Instrumenten
Accessoires en Benodigheden

Verkoop - Reparatie - Gitaarbouw

Ben Stoffers Guitar Customizing

Munnikenland 33, 4254 EA Sleeuwijk
Tel.: 06 47 51 60 12 & 0183 30 23 94
ben@benstoffers.nl www.benstoffers.nl

Nieuws van Fenris

Vikingmetal band Fenris heeft een nieuw nummer geschreven. Zanger Gilbert heeft een maatje, waarvan bekend is dat hij mooie teksten schrijft. We besloten om de tekst van het nummer ditmaal uit te besteden aan Ton de Jong, mits hij interesse had, Ton vond het een tof idee, dus wij namen hem een dag mee de Biesbosch in om inspiratie op te doen. Met Ertha als resultaat. Het album is te koop bij www.zwaertgevegt.nl.

The making of Ertha

Het roedel Fenris is belangstellend. Fenris interesseert zich. Voor de geschiedenis van de eigen omgeving, de Groote of Hollandsche Waard, bijvoorbeeld. De eerste pogingen om het deltaland droog te leggen, vele eeuwen geleden, waar de basis werd gelegd voor Nederland als polderland. De middeleeuwse stormvloed, de Sint Elizabethsvloed, waarbij het water het land teruggreep. De stormvloed die de Biesbosch lieten ontstaan en Waardse dorpen verdrinken. De voortdurende strijd van mens tegen water. Maar ook van mens tegen mens. Het Biessche Slavernijverleden: de rietsnijders die maanden aaneen, van huis en haard verstoken, in de Biesbosch werkten als eigendom van de dijkgraven. De Duitse bezetter die, op zoek naar verzetsstrijders, in de Biesbosch terecht was gekomen, daar hopeloos verdwaalde, een trage dood tegemoet. Fenris heeft grondig onderzoek gedaan. Heeft nazaten van de Biessche bewoners gesproken, in de Waardse bibliotheken de annalen bestudeerd, gedanst met de geesten op de Doodenakkers en is op audiëntie geweest bij Noorse Goden in Asgaard en Helheim en Germaanse Goden in de bossen en moerassen van het Waardse land. Op basis van een grondige analyse is Fenris tot gruwelijke conclusies gekomen. Die conclusies zijn gevalideerd door Loki zelf en uitgehouden in het muzikale monster 'Ertha'.

YO DI LA DI Hee

Column. Ik moet een verhaaltje schrijven. De ketting mag niet gebroken worden. Maar het lijkt wel of iets heb wat ik nog nooit zo erg gehad heb: een writersblock. M'n hoofd is vol maar leeg met teksten, m'n vingers willen niet op de toetsen slaan en dwang levert geen resultaat op.

Wat is dit toch?

De SLIMmerick is het blaadje van de SLIM. SLIM is er voor de muzikanten en muzikliefhebbers. SLIM is ook gehavend door de pandemie. Er is de afgelopen 40 jaal al heel veel gebeurd binnen en rond SLIM, bestuurscrises, bestuursliefdes, muziek, muziek, muziek, festivals, gezellig bijkletsen, muzikanten helpen, geboortes, overlijdens, dwars zijn, meegaand zijn, maar nog nooit, echt nog nooit, is er niets gebeurd. En afgelopen jaar opeens een paar maanden: niets, geen oefenruimte beschikbaar.

Het herfstfestival heette vroeger "kom uit je hok". Nu mocht je zelfs niet in het oefenhok komen. Zo onwerkelijk. En dat allemaal door zo'n microscopisch virus. Al bijna een miljoen doden. Over de aanpak van het virus kunnen wij nog lekker Hollands discussiëren, zij niet meer.

Je weet pas wat je mist, als je het niet meer hebt. Dat muziek en concertgedoe mis ik. Ik kan nu helemaal niet meer zeggen dat ik niet mee ga naar zo'n festival, omdat ik dat veel te massaal vind. Ik kan niet meer naar Tivoli gaan en dan zeggen dat die nieuwe band precies hetzelfde doet als die andere band 30 jaar terug. Ik kan niet meer in DB's stiekem gaan drinken en ik mis m'n XINIX Jupiler (en Hertog Jan voor mn maat, later op de avond een whisky) Stel dat ik muzikant zou zijn, dan zou ik mijn eigen bandleden geen HUG meer kunnen geven. En het ergste: bij de oefenruimte kan ik Dik en Lya niet meer zo hartelijk begroeten als ik gewend ben. Ik kan toevallig passant Arjan Vos zelfs niet in de houdgreep nemen.

Kortom, dat virus lost een hoop op zo. Afstand houden is gratis, geen gezeik van "ga nou mee" naar dat concert of dat festival, geen afscheid hoeven nemen van m'n lekker-lui-lig-bank en m'n spa'tje en bovenal: geen klef gedoe met Arjan.

Ik geloof dat m'n writersblock ineens over is.

Nu dat virus nog.

Hoogachtend,

Peter Westveen

ANNO 2020 SEPTEMBER

Bijna is het weer Herfst. Het najaar. Een nogal gevreesd jaargetijde op het moment van schrijven. De hitte is wel uit de lucht maar het virus nog lange niet. Helaas, helaas. Kon ik er aanvankelijk tamelijk koel onder blijven, begint eea me nu op de zenuwen te werken. Het duurt te lang. Iedereen begint de pest te krijgen aan dit concertarme tijdperk. Gelukkig natuurlijk niet muziekloos. Maar wat je toch alom proeft; een tot weinig inspirerende tijd. We verzuipen erin; corona.

Dit epistel zou vorige maand geschreven en gepubliceerd zijn in Slimmerick 20-3. Waren we ten tijde van Slimmerick 20-2 nog tamelijk optimistisch ondanks dat Be Creative in april niet door kon gaan en hoopten we nog met z'n allen dat het in september wel mogelijk zou zijn, nou nee dus! Er is geprobeerd een coronaproof scenario te bedenken maar dat is zo lastig.

Enkele dapperen van XINIX organiseerden Walk de Line met 4 x 12 bezoekers voor 3 acts. (moet 12 september nog plaats gaan vinden) Gaat dat lukken en waar blijft de fun dan? Idem dus het SLIM Herfstfestival. Wie kan zich heugen dat het niet werd georganiseerd?? In 2020 dus niet, JEMIG.

We hebben het er lang en uitgebreid over gehad. In de wandelgang hoorden we dat er maar ca 12 mensen op anderhalve meter in de zaal passen dus dan ben je snel klaar. Publiek moet op hun plaats blijven zitten/staan, bij voorkeur geen bar (toiletbezoek uiterst beperkt). Geen/weinig interactie, niet meezingen, fluiten ter waardering. Back stage en bandwisselingen, een belangrijk kenmerk van het festival, niet mogelijk. Er moeten allerlei maatregelen worden genomen. Te lastig want het mag ook nog eens niks kosten.

Financieel had ons podium in Nieuwendijk het al een poosje best zwaar en daar komt deze crisis nog bovenop. Gelukkig kan er in de kelders wel weer worden geoefend en maken veel muzikanten daar dankbaar gebruik van. Velen zouden dolgraag ook weer eens op het podium staan maar liefst wel voor een zaal met publiek, voor het applaus, voor de interactie, voor de kick al is het voor nop.

Waren we technisch alvast maar verder met naast geluid en beeld ook geur en tast telefoon zodat de virtuele ervaring levensechter zou zijn. Zou 5G daar niet een bijdrage aan kunnen leveren? Merkbaar is dat sommigen niet in mogelijkheden maar primitief naar deze ontwikkeling kijken getuige de vele zendmastbranden van de afgelopen tijd. Moet niet gekker worden. Zou het niet top zijn als we een virtueel Herfstfestival konden organiseren? Ben persoonlijk heel blij met m'n smartphone, heb de laatste maanden het scherm vaak gekust. Maar toch nee, het liefst is alles live en echt. De muziek met zang en dans, het gelach, de hugs en kisses, het warme menselijke.

Dit is alweer de laatste ANNO 2020 want pas in jubeljaar 2021 komt de volgende Slimmerick uit. Niet vergeten dat we volgend het 40-jarige bestaan van SLIM lieflijk hopen te vieren. Dus onthoud om bij elke regenboog, vallende ster, verjaardagskerst- of nieuwjaarswens, te wensen "Corona de wereld uit!"

Groet, Jol.

Hoe zit het met de muziek, hoor ik u vragen, want het is hier wel De SLIMmerick.

De Dixie Chicks hebben hun naam al aangepast, ze heten nu The Chicks. Blanke muzikanten met dreadlocks zijn beticht van 'culturele toeëigening'. Dire Straits kwam met 'Money for nothing' in de problemen door gebruik van het woord 'fagot'; het was homofobic. Israël en Zuid-Afrika hebben heel lang muziek van Richard Wagner verboden. Vroeger waren het vooral de overheden die optraden tegen muziek; nu zijn het mede-mensen via sociale media. SJW-ers, social justice warriors. Ik hou erg van de Renaissance-muziek van Gesualdo; hij was een moordenaar maar daar zit ik niet mee wat de muziek betreft.

Nog meer: Sex Pistols met 'God Save The Queen' werden geboycot. De 'wardrobe malfunction' van Janet Jackson trok een schokgolf door de VS, en heeft geleid tot 'blacklisting' (dit woord mag ook niet meer) van haar nieuwe album. MTV heeft veel gecensureerd, van Prodigy tot Madonna. De lijst is lang en groeit nog elke dag. Van alles wordt in deze tijd 'gereinigd' ten behoeve van preutse, gevaarlijke watjes en van de mensen die door hen worden opgefokt.

En daarom, geachte lezers en lezeressers: de beuk erin!

Tip: Zoek "Rowan Atkinson free speech" op youtube. 9 minuten.

PostNL
Port Betaald

Popkollektief

SLIM

**40
Jaar!**

SLIMWEB.ORG

Afzender:
SLIM
Postbus 41
Doornseweg 2b
4255GZ Nieuwendijk

